

Co to jest Zakon Orański

Jesteśmy bractwem protestanckim z członkami na całym świecie. Autonomiczny Grand Lodges znajdują się w Szkocji, Anglii, U.S.A., Zachodniej Afryce, Australi, Kanadzie i Nowej Zelandii. Nasza nazwa wywodzi się od Williama III, księcia pomarańczy, i została zachowana ponieważ zwycięstwo księcia nad despotyczną władzą

położyło fundament dla rozwoju demokracji kontytucyjnej na Wyspach Brytyjskich.

Wsparcie dla Williama Od Pomarańczy na Wyspach Brytyjskich doprowadziło do założenia Stowarzyszenia Orange z okazji jego zwycięstwa w bitwie nad Boyne w lipcu 1690, lecz największymi i najdłużej działającymi stowarzyszeniami były te w Boyne w Irlandii.

Kiedy został utworzony Zakon Orański

Wierna pomarańczowa instytucja została założona we Wrześniu 1795 roku. Po kulminacyjnych atakach na Protestantów w Country Armagh w Bitwie Diamentowej, w której Protestanci rozgromili tych, którzy zaatakowali ich i próbowali spalić ich domy. Postanowiono utworzyć organizację, która będzie chronić protestantów. Organ ten, w oparciu o istniejące Pomarańczowe Kluby w sąsiedztwie, został nazwany Wierną Pomarańczową Instytucją.

Jaka jest funkcja Zakonu Orańskiego

W dzisiejszych czasach Pomarańczowa Instytucja wciąż funkcjonuje, z tysiącami członków w Irlandii i z wieloma innymi na całym świecie. W dzisiejszych czasach obona Protestantyzmu nie jest tak dosłowo jak w 1795 roku, lecz wymaga od nas stanięcia po stronie prawdy w epoce sekularyzmu oraz w obronie naszej kultury i tradycji.

Tradycja Parad

Uczczenie pamięci bitwy nad Boyne, poprzez parady, jest czymś co poprzedza Zakon Orański, przez wzgląd na ocalenie Country Armagh w 1791 roku. Odbyło się to cztery lata przed formacją Zakonu Orańskiego, który po raz pierwszy upamiętnia rocznicę bitwy pod Boyne w Lipcu 1796 roku.

Kluby Orange również organizują parady z okazji rocznicy takiej jak Pierwszej Wojny Światowej pod Somme, w rocznicę Protestanckiej Reformacji oraz innych okazji. Tradycja parad, która Zakon Orański utrzymuje jest honorową i historyczną tradycją, co było normą dla innych wspólnot w przeszłości.

Parady Zakonu Orańskiego są największymi Protestańskimi pokazami publicznymi na świecie.

Około dziesięć miesięcy po formacji, we Wrześniu 1795 roku odbyła się pierwsza parada upamiętnienia Bitwy nad Boyne, 12 Lipca 1796 roku. Parady są dużą częścią Pomarańczowej Tradycji i dziedzictwa. Jednakże koncepcja parady przez wspólnotę, która narodziła się również w Zakonie Orańskim była dobrze znana na długo przed 1796 rokiem, i jest to kwestia historyczna, że parady były elementem tej wspólnoty przez wiele lat przed formacją Pomarańczowej Instytucji.

Wspólnota Protestancka nie jest w żaden sposób wyjątkowa pod tym względem. Ludzie na całym świecie kochają parady. Jest niekończąca się lista parad na całym świecie, zaczynając od Karnawału w Rio aż po Mardi Gras w Nowym Orleanie, 4 lipca w całych Stanach Zjednoczonych, dzień Bastille we Francji, Dzień Św. Patryka w Dublinie oraz Nowym Jorku aż po Lord Mayor's Show w Londynie. Pomarańczowe Parady są ku uczczeniu pamięci. Różnorakie wydarzenia w historii narodu są upamiętniane paradami w różnych formach. Są to zarówno uroczyste upamiętnienia poległych pod Somme w Pierwszej

Wojnie Światowej, do kulturowej ekstrakwagacji obchodzonej 12 Lipca upamiętniającą Chwalebną Rewolucję zagwarantowaną w Bitwie pod Boyne. Parady są chwalebnym wystawieniem widowiska. Kolor transparentów lub skrzydeł, mundury i wspaniałe obrazy na sztandarach, nawiązujące do Pomarańczowej Parady jest wizualnym kalejdoskopem.

Zakon Orański - Flagi i Sztandary

Flagi i banery są pełne religijnej, kulturowej i politycznej symboliki, scen biblijnych, znanych osób lub wydarzeń w historii i same w sobie przedstawiają bogate dziedzictwo kulturowe naszego narodu w postaci obrazu.

Tradycja Muzyczna

Muzyka wykonywana przez zespoły podczas parad jest o bardzo wysokim standardzie, możesz znaleźć niezliczone zespoły konkurencyjne, w tym mistrzów świata w szeregach, fletu, orkiestry dętej, akordeonu, i zespołu kobz uczestniczących w

Pomarańczowych Paradach. Również możesz znaleźć, w szczególności w obszarach wiejskich, instrument który w wielu ludzkich myślach jest synonimem "Pomarańczowizmu" - kozi bęben.

Organizacja Charytatywna

Zakon Orański jest głęboko zaangażowany w pomoc potrzebującym. Akcje dobroczynne są istotną częścią "Pomarańczowizmu" i nie są one ograniczone. Obecnie mamy swoje własne Punkty Pomocy, lecz również zebraliśmy wielkie sumy pieniężne dla różnorodnych zasługujących pomocy przypadków takich jak: na wyposażenie dla szpitali, wakacje dla upośledzonych dzieci oraz "ulga dla trzeciego świata". Oczywiście nie

tylko wpieramy finansowo, poświęcamy również nasz czas i talent. Jest to kluczowe dla naszego etosu, że w ramach wspólnoty zapewniamy obsługę tej społeczności.

Rocznie Zakon zbiera dziesiątki tysięcy funtów poprzez swoje zbiory na paradach kościelnych i podobnych funkcjach, aby pomóc potrzebującym.

Pomarańczowi Ludzie i Serwis

Gdy Zakon Orański został założony w 1795 roku, wiele z jego pierwszych członków widziało służbę w szeregach Wolontariatu.

Związek z wojskiem został zachowany do dnia dzisiejszego a Pomarańczowi Mężczyźni i Kobiety nosili mundur ich kraju z wyróżnieniem we wszystkich arenach wojny i pokoju.

Szacuje się, że ponad 200,000 Pomarańczowych Mężczyzn z całego świata, zobaczyło usługi podczas pierwszej wojny, w tym 80,000 z samej Kanady. Zostało to opisane jako największy triumf

"Pomarańczowizmu" i najcięższa porażka. Triumf w liczbie wolontariuszy, którzy przystąpili do działań wojennych, ale porażka w tym, że instytucja straciła tak wielu młodych mężczyzn.

Wiele Pomarańczowych Mężczyzn zostało nagrodzonych za ich odwagę i pierwszym Pomarańczowym Mężczyzną, który wygrał Krzyż Wiktorii w I Wojnie Światowej był Bro. Prywatny Abraham Acton z Whitehaven który otrzymał nagrodę za "widoczną" odwagę, 21 grudnia 1914 roku w Rouges Blanc.

Coleraine ma długą historię z Zakonem Orańskim, z kilkoma z domków, w tym Coleraine LOL 316 i Killowen LOL 930, pochodzących z końca 18 wieku.

Ulster i Somme

Podczas gdy wielu Południowych Irlandczyków chciało być oddzielonych od Wielkiej Brytanii, z własnym parlamentem w Dublinie, dla ludzi z północnej Irlandii, ta zasada główna dla Irlandii oznaczała by katastrofę gospodarczą. Belfast, długo traktowane jako Północny kapitał, bardzo odmienny od innych Irlandzkich miast ponieważ Belfast to miasto przemysłowe z największymi na świecie, stoczniami, młynami do białizny, robótkami linowymi i fabryki papierosów. Setki tysięcy zwyczajnych ludzi polegało na tych zakładach w okresie zatrudniania. Jeśli Irlandia oddzieliła by się od Wielkiej Brytanii, spowodowało byto zanik pracy, bezrobocie by się znacznie powiększyło i dla wielu osób znaczyło by; to opuszczenie Irlandii w celu znalezienia pracy gdzieś indziej na świecie. Wraz z katastrofą gospodarczą, pochodzącą z autonomii, zwykli ludzie z Ulsteru rozpoczęli kampanię mającą na celu zatrzymanie autonomii i tak zatrzymania ich źródła utrzymania. Te protesty zaczął się marszami i rajdami, lecz wtedy rząd Brytyjski, który polegał na Irlandzkich Nationalistach by utrzymać ich w mocy, zwracał troszkę lub wogóle nie zwracał uwagi.

Po klęsce tam, "Związkowcy", tak ich nazwano ponieważ poparli Związek Wielkiej Brytanii i Irlandii, zorganizowali Ulster Przymierze, gdzie prawie 500,000 mężczyzn i kobiet podpisało petycje z prośbą do Rządu Brytyjskiego by utrzymali Irlandie Brytyjską. Pomimo tak ogromnej liczby podpisów Rząd kontynuował ignorowanie ich apeli.

Ponosząc klęskę raz jeszcze, Związkowcy uświadomili sobie, że będą musieli walczyć by zostać Brytyjczykami. Zorganizowali "Ulster

Wolontariat Sił"; 100,000 mężczyzn którzy stanęli by do walki by zatrzymać Irlandie Brytyjską. Mężczyźni byli musztrowani a karabiny importowane z całej Europy.

Przez pewien czas wydawało się, że wojna domowa może wybuchnąć, ale przyjazd wojny światowej przyniósł chwilowy kres pytanie Home Rule, jak problem wygrania wojny i pokonując Niemcy stały się o wiele bardziej istotne.

Przez pewien czas wydawało się, że wojna domowa może wybuchnąć, lecz nastąpienie I Wojny Światowej przyniosło chwilowy kres o pytanie o Home Rule, ponieważ problem wygrania wojny i pokonania Niemców był o wiele bardziej istotny.

Wraz z wybuchem wojny, wiele tysięcy mężczyzn z "Ulster Wolontariat Sił" dołączyło do walki by pokonać niemiecką agresję w Europie i przynieść wolność dla narodów w Europie. W rzeczywistości tak wiele Wolontariuszy Ulster dołączyło, że dostali własny podział, '36-sa Dywizja Ulster'.

Mężczyźni Ulster walczyli w czasie wojny, ale to Bitwa nad Sommą, która rozpoczęła się dnia 1 lipca 1916 roku, pokazała ogromne poświęcenie młodych mężczyzn z Ulsteru.

Pierwszy lipiec byłby najbardziej krwawym dniem w historii Armii Brytyjskiej a '36-sy Dywizjon Ulster' będzie walczyć i umierać w wielkiej chwale. Spośród wszystkich dywizjonów biorących udział, będzie to Ulstermen który sam uchwyci cel. Pozostawieni sami, trzymając niemieckie linie, zostaną ubici w dużych ilościach, z 4900 ludzi z Ulsteru, którzy przesuwają się do przodu, ponad 2000 umrze a większości będzie rannych, wielu ciężko. Ofiara krwi młodych mężczyzn, którzy oddali swoje życie za ludzi z Europy których nigdy nie znali, mężczyzn którzy gotowi byli zginąć by przynieść wolność narodom Europy które żyły pod panowaniem Niemieckiej okupacji i agresji.

Parę dni później imiona tysiąca poległych żołnierzy zostały powieszone na oknach miast i wsi uświadamiając ludziom, że stracili całą generację młodych mężczyzn.

Jednakże nie wszyscy Irlandczycy walczyli przeciwko Niemieckiej

agresji. Na południu Irlandii Republikański Ruch stanął po stronie Niemców. Dostali broń od Rządu Niemieckiego i przeprowadzili Powstanie Wielkanocne w 1916 roku, aby zmusić Wojska Brytyjskie do wycofania się z Europy do walki w Irlandii. Widzieli, że wojna była okazją do walki z Wielką Brytanią, i nie dzielili troski o wspólnie okupowane narody Europy.

To jest rzeczywiście ironią, że w 1916

roku tysiące młodych Ulster

mężczyzn ginęło na polach bitewnych Europy walcząc z Niemcami, natomiast ruch republikański w Irlandii w tym samym roku, sprzymierzył się z Niemcami. W Ulster dzisiaj pamięć, "straconego pokolenia" młodych ludzi obchodzone jest 1 lipca z paradami i usługami we wszystkich miastach i wsiach. Wspólnota Unionist jest dumna z tego poświęcenia, poświęcenia, które przyniósł wolność Europie.

Coleraine Festival Committee would like to thank
Good Relations Dept, Coleraine Borough Council
Grand Orange Lodge of Ireland
Coleraine Ulster Scots Resource Centre
Killowen Purple Heroes LOL 930
Causeway Rural & Urban Network
David Scott and George Dallas
for their help in the production of this booklet

